

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá tématem izraelského působení v Syrské arabské republice, a to v kontextu konceptu hybridní války. Text práce je rozdělen do tří částí. První část je věnována teoretickému uchopení konceptu hybridní války, a to, jakým způsobem je s konceptem nakládáno, jaká je odborná diskuse o konceptu a které nástroje a aktéři jsou považovány za relevantní. Druhá část sleduje samotné izraelské působení v Sýrii a to z hlediska jednotlivých využitých metod, ale i motivů a vzájemných vztahů. V neposlední řadě je analyzováno legislativní ukotvení izraelských aktivit. Třetí část se pokouší zodpovědět výzkumnou otázku: „Proč se Izrael uchyluje k využití hybridní války vůči Syrské arabské republice a jaké nástroje k tomu využívá“ a podotázky „Do jaké míry je toto využití ofenzivní či defenzivní?“, „Čím Izrael obhajuje své působení v Sýrii v kontextu mezinárodního práva?“. S využitím teoretické analýzy a jednopřípadové studie, jakožto metod ke zpracování práce, bylo zjištěno, že Izrael se ke svému jednání uchyluje z několika důvodů, přičemž tím hlavním je otázka jeho bezpečnosti. Obává se hlubšího zapojení Íránu a jeho spojenců a snaží se udržet svou regionální hegemonii. Izraelské aktivity v Sýrii lze vnímat jako ofenzivní i defenzivní, a to zejména perspektivy, jak je na jeho konání nahlíženo. Izrael obhajuje své jednání Chartou OSN, tedy právem o zajištění své vlastní bezpečnosti. To však je druhou stranou vnímáno jako agresivní narušování syrské územní integrity.